

Ενδεικτικός σχηματισμός αορίστου β΄

Οριστική	Υποτακτικ.	Ευκτική	Προστακ.	Απαρέμφ.	Μετοχή
ἔ-βαλ-ον	βάλ-ω	βάλ-οιμι	---		
ἔ-βαλ-ες	βάλ-ης	βάλ-οις	βάλ-ε		βαλ-ών
ἔ-βαλ-ε	βάλ-η	βάλ-οι	βαλ-έτω	βαλ-εῖν	βαλ-οὔσα
ἐ-βάλ-ομεν	βάλ-ωμεν	βάλ-οιμεν	---		βαλ-όν
ἐ-βάλ-ετε	βάλ-ητε	βάλ-οιτε	βάλ-ετε		
ἔ-βαλ-ον	βάλ-ωσι	βάλ-οιεν	βαλ-όντων		

Οριστική	Υποτακτικ.	Ευκτική	Προστακ.	Απαρέμφ.	Μετοχή
ἐ-βαλ-όμην	βάλ-ωμαι	βαλ-οίμην	--		βαλ-όμενος
ἐ-βάλ-ου	βάλ-η	βάλ-οιο	βαλ-οῦ		βαλ-ομένη
ἐ-βάλ-ετο	βάλ-ηται	βάλ-οιτο	βαλ-έσθω	βαλ-έσθαι	βαλ-όμενον
ἐ-βαλ-όμεθα	βαλ-ώμεθα	βαλ-οίμεθα	--		
ἐ-βάλ-ησθε	βάλ-ησθε	βάλ-οισθε	βάλ-εσθε		
ἐ-βάλ-εσθε	βάλ-ωνται	βάλ-οιντο	βαλέ-σθων		
ἐ-βάλ-οντο					

Ο αόριστος β΄ ενεργητικός ή μέσος σχηματίζεται στην οριστική από τις καταλήξεις του **παρατατικού**. Στις άλλες εγκλίσεις σχηματίζεται από τις καταλήξεις του **ενεστώτα**.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

1. Το απαρέμφατο και η μετοχή του ενεργητικού αορίστου β΄, είτε στα απλά ρήματα είτε στα σύνθετα, τονίζονται στη λήγουσα:

λαβεῖν - παραλαβεῖν, ὁ λαβῶν τὸ λαβὸν - ὁ παραλαβῶν τὸ παραλαβὸν

2. Από τα ρήματα **λέγω, ἔρχομαι, εὐρίσκω, ὀρῶ** και **λαμβάνω** το δεύτερο ενικό της προστακτικής στον αόριστο β΄ στα απλά τονίζεται στη λήγουσα: **εἰπέ, ἐλθέ, εὐρέ, ἰδέ, λαβέ** .Στα σύνθετα

ὁμως: **πρόσειπε, ἄπελθε, ἔξευρε, ἔπιδε, παράλαβε.**

3. Οι μονοσύλλαβες **σχές (έχω), θές (τίθημι), δός (δίδωμι), ἔς (ἵημι)**. Με πρόθεση ὁμως ανεβάζουν τον τόνο στη λήγουσα της πρόθεσης.

π.χ. **ἐπίσχες, παράθες, συνέκδος, ἄφες**

4.) Η ευκτική του ἔσχον (έχω) κλίνεται:

ιδιόρρυθμα όταν είναι απλή	κανονικά όταν είναι σύνθετη
-----------------------------------	------------------------------------

π.χ.

σχοίην	παρά-σχοιμι
σχοίης	παρά-σχοις
σχοίη	παρά-σχοι
σχοίημεν κ σχοῖμεν	παρά-σχοιμεν
σχοίητε κ σχοῖτε	παρά-σχοιτε
σχοίησαν κ σχοῖεν	παρά-σχοιεν

Οι τύποι **προσ...** ανήκουν στο ρ. **προσ-έχω**, οι τύποι **προσ...** ανήκουν στο ρ. **προ-έχω**.

π.χ. πρόσχω < πρόσ-σχω < προσ-έσχον < προσ-έχω

πρόσχω < πρό-σχω < προ-έσχον < προ-έχω

Οι υποτακτικές **σχώ** (έχω) και **σπῶμαι** (έπομαι) με πρόθεση ανεβάζουν τον τόνο.

π.χ. σχω	αλλά	παράσχω	σπῶμαι	αλλά	ἐπίσπωμα
σχής		παράσχεις	σπῆ		ἐπίσπη
σχή		παράσχει	σπῆται		ἐπίσπεται
σχωμέν		παράσχωμεν	σπώμεθα		ἐπισπώμεθα
σχήτε		παράσχετε	σπήσθε		ἐπίσπησθε
σχωσι		παράσχωσι	σπῶνται		ἐπίσπωνται

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

1. Το απαρέμφατο του μέσου αόριστου β' τονίζεται στην παραλήγουσα:

(ἄγομαι - ἡγαγόμην) **ἀγαγέσθαι**, (γίγνομαι - ἐγενόμην) **γενέσθαι**.

2. Το δεύτερο ενικό της προστακτικής του μέσου αόριστου β', αν είναι **πολυσύλλαβο**, είτε απλό είτε σύνθετο, τονίζεται στη λήγουσα:

ἐλαβόμην - **λαβοῦ**, **ἀντιλαβοῦ**· ἐγενόμην - **γενοῦ**, **παραγενοῦ**

Εξαιρούνται οι μονοσύλλαβες **σχοῦ** (έχομαι), **θοῦ** (τίθεμαι), **δοῦ** (δίδομαι), **σποῦ** που όταν ενωθούν με δυσύλλαβη πρόθεση, ανεβάζουν τον τόνο.

π.χ. παράσχου, κατάθου, παράδου, ἐπίσπου **ἀλλά** ἐνσχοῦ, ἐνθοῦ, ἐκδοῦ, συσποῦ

Β' ΑΟΡΙΣΤΟΣ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ	Οριστική	Υποτακτική	Ευκτική	Προστακτική	Απαρέμφατο	Μετοχή
ἄγω	ἡγαγον	ἀγάγω	ἀγάγοιμι	ἄγαγε	ἀγαγεῖν	ἀγαγών, -οὔσα, -όν
ἄγομαι	ἡγαγόμην	ἀγάγωμαι	ἀγαγοίμην	ἀγαγοῦ	ἀγαγέσθαι	ἀγαγόμενος, -η, -ον
αἰρέω, -ῶ	εἶλ-ον	έλω	έλοιμι	έλε	έλεῖν	έλών, -οὔσα, -όν
αἰροῦμαι	εἰλ-όμην	έλωμαι	έλοιμην	έλοῦ	έλέσθαι	έλόμενος, -η, -ον
αἰσθάνομαι	ἤσθ-όμην	αἴσθωμαι	αἰσθοίμην	αἰσθοῦ	αἰσθέσθαι	αἰσθόμενος, -η, -ον
ἀμαρτάνω	ἡμαρτ-ον	ἀμάρτω	ἀμάρτοιμι	-	ἀμαρτεῖν	ἀμαρτών, -οὔσα, -όν
ἀν-έχομαι	ἤν-ε-σχ-όμην	ἀνάσχωμαι	ἀνασχοίμην	ἀνάσχου	ἀνασχέσθαι	ἀνασχόμενος, -η, -ον
ἀπ-αγορεύω	ἀπ-εῖπ-ον	ἀπείπω	ἀπείποιμι	ἄπειπε	ἀπειπεῖν	ἀπειπών, -οὔσα, -όν
ἀπ-εχθάνομαι	ἀπ-ηχθ-όμην	ἀπέχθωμαι	ἀπεχθοίμην	-	ἀπεχθέσθαι	ἀπεχθόμενος, -η, -ον
ἀπ-όλλυμαι	ἀπ-ωλ-όμην	ἀπόλωμαι	ἀπολοίμην	ἀπολοῦ	ἀπολέσθαι	ἀπολόμενος, -η, -ον
ἀφ-ικνέ-ομαι, -οῦμαι	ἀφ-ικ-όμην	ἀφίκωμαι	ἀφικοίμην	ἀφικοῦ	ἀφικέσθαι	ἀφικόμενος, -η, -ον
βάλλω	ἔβαλ-ον	βάλω	βάλοιμι	βάλε	βαλεῖν	βαλών, -οὔσα, -όν
βάλλομαι	ἔ-βαλ-όμην	βάλωμαι	βαλοίμην	βαλοῦ	βαλέσθαι	βαλόμενος, -η, -ον
γίγνομαι	έ-γεν-όμην	γένωμαι	γενοίμην	γενοῦ	γενέσθαι	γενόμενος, -η, -ον

ἔπομαι	ἐ-σπ-όμην	ἐπί-σπωμαί	ἐπί-σποίμην	ἐπί-σπου	ἐπι-σπέσθαι	ἐπισπόμενος, -η, -ον
ἔρχομαι ἢ εἶμι	ἦλθ-ον	ἔλθ-ω	ἔλθοιμι	έλθέ	έλθειν	έλθών, -οὔσα, -όν
ἐρωτάω, -ῶ	ἦρ-όμην	ἔρωμαι	ἐροίμην	έροῦ	ἐρέσθαι	ἐρόμενος, -η, -ον
εὐρίσκω	ἤϋ(ευ)ρ-ον	εὔρω	εὔρομι	εὔρέ	εὔρειν	εὔρών, -οὔσα, -όν
εὐρίσκομαι	ἠύ(ευ)ρ-όμην	εὔρωμαι	εὔροίμην	εὔροῦ	εὔρέσθαι	εὔρόμενος, -η, -ον
ἔχω	ἔσχ-ον	σχῶ	σχοίην, -σχοίμι	σχές	σχεῖν	σχών, -οὔσα, -όν
ἔχομαι	ἔσχ-όμην	σχῶμαι	σχοίμην	σχοῦ	σχέσθαι	σχόμενος, -η, -ον
θέω	ἔδραμον	δράμω	δράμοιμι	δράμε	δραμεῖν	δραμών, -οὔσα, -όν
θνήσκω	ἀπ-έ-θαν-ον	ἀποθάνω	ἀποθάνοιμι	ἀπόθανε	ἀποθανεῖν	ἀποθανών, -οὔσα, -όν
λαγχάνω	ἔ-λαχ-ον	λάχω	λάχοιμι	λάχε	λαχεῖν	λαχών, -οὔσα, -όν
λαμβάνω	ἔλαβον	λάβω	λάβοιμι	λαβέ	λαβεῖν	λαβών, -οὔσα, -όν
λαμβάνομαι	ἐ-λαβ-όμην	λάβωμαι	λαβοίμην	λαβοῦ	λαβέσθαι	λαβόμενος, -η, -ον
λανθάνω	ἔ-λαθ-ον	λάθ-ω	λάθ-οιμι	λάθ-ε	λαθ-εῖν	λαθ-ών, -οὔσα, -όν
ἐπι-λανθάνομαι	ἐπ-ε-λαθ-όμην	ἐπιλάθωμαι	ἐπιλαθοίμην	ἐπιλαθοῦ	ἐπιλαθέσθαι	ἐπιλαθόμενος, -η, -ον
λέγω	εἶπ-ον	εἴπω	εἴποιμι	εἶπέ	εἶπειν	εἶπών, -οὔσα, -όν
λείπω	ἔ-λιπ-ον	λίπω	λίποιμι	λίπε	λιπεῖν	λιπών, -οὔσα, -όν
λείπομαι	ἐ-λιπ-όμην	λίπωμαι	λιποίμην	λιποῦ	λιπέσθαι	λιπόμενος, -η, -ον
μανθάνω	ἔ-μαθ-ον	μάθω	μάθοιμι	μάθε	μαθεῖν	μαθών, -οὔσα, -όν
ὁράω, --ῶ	εἶδον	ἴδω	ἴδοιμι	ιδέ	ιδεῖν	ιδών, -οὔσα, -όν
ὁράωμαι, --ῶμαι	εἶδ-όμην	ἴδωμαι	ἴδοίμην	ἴδοῦ	ιδέσθαι	ιδόμενος, -η, -ον
ὀφλισκάνω	ὠφλον	ὄφλω	ὄφλοιμι	—	ὀφλειν	ὀφλών, -οὔσα, -όν
πάσχω	ἔ-παθ-ον	πάθω	πάθοιμι	πάθε	παθεῖν	παθών, -οὔσα, -όν
πείθω	ἔπι-θον	πίθω	πίθοιμι	πίθε	πιθεῖν	πιθών, -οὔσα, -όν
πείθομαι	ἐπιθόμην	πίθωμαι	πιθοίμην	πιθοῦ	πιθέσθαι	πιθόμενος, -η, -ον
πίπτω	ἔ-πεσ-ον	πέσω	πέσοιμι	πέσε	πεσεῖν	πεσών, -οὔσα, -όν
πυνθάνομαι	ἐ-πυθ-όμην	πύθωμαι	πυθοίμην	πυθοῦ	πυθέσθαι	πυθόμενος, -η, -ον
τέμνω	ἔ-τεμ-ον	τέμω	τέμοιμι	τέμε	τεμεῖν	τεμών, -οὔσα, -ον
τέμνομαι	ἔ-τεμ-όμην	τέμωμαι	τεμοίμην	τεμοῦ	τεμέσθαι	τεμόμενος, -η, -ον
τίκτω	ἔ-τεκ-ον	τέκω	τέκοιμι	τέκε	τεκεῖν	τεκών, -οὔσα, -όν
τρέχω	ἔ-δραμ-ον	δράμω	δράμοιμι	δράμε	δραμεῖν	δραμών, -οὔσα, -όν
τρέπομαι	ἐ-τραπ-ομην	τράπωμαι	τραποίμην	τραποῦ	τραπέσθαι	τραπόμενος, -η, -ον
τυγχάνω	ἔ-τυχ-ον	τύχω	τύχοιμι	τύχε	τυχεῖν	τυχών, -οὔσα, -όν
ὑπισχνέομαι, -οὔμαι	ὑπ-ε-σχ-όμην	ὑπόσχωμαι	ὑποσχοίμην	ὑπόσχου	ὑποσχέσθαι	ὑποσχόμενος, -η, -ον
φέρω	ἦνεγκ-ον	ἐνέγκω	ἐνέγκοιμι	ἔνεγκε	ἐνεγκεῖν	ἐνεγκών, -οὔσα, -όν
φεύγω	ἔ-φυγ-ον	φύγω	φύγοιμι	φύγε	φυγεῖν	φυγών, -οὔσα, -όν

Β' ΑΟΡΙΣΤΟΣ - ΑΣΚΗΣΕΙΣ

A. Να συμπληρώσετε τα κενά με τον κατάλληλο τύπο αορίστου β' του ρήματος που δίνεται σε παρένθεση:

1. Ὅκνῳ μή μάταιος ἡμῖν ἡ στρατεία.....(γίγνομαι, υποτ.).
2. Οἱ Ἕλληνες.....(αἰσθάνομαι, ορ.) ὅτι βασιλεύς ἐν τοῖς σκευοφόροις εἶη.
3. Ὁ βάρβαρος ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα δουλωσάμενος.....(ἔρχομαι, ορ.).
4. Δεῖ γράμματα.....(μανθάνω, απαρ.) καὶ(μανθάνω, μτχ.) νοῦν ἔχειν.
5. Ὅτε αὕτη ἡ μάχη.....(γίγνομαι, ορ.), Τισσαφέρνης ἐν Σάρδεσιν(τυγχάνω, ορ.) ὦν.
6. Αναβαίνει οὖν ὁ Κῦρος.....(λαμβάνω, μτχ.) Τισσαφέρνην ὡς φίλον ὄντα.
7. Ἀρταξέρξης (συλλαμβάνω, ορ.) Κῦρον ὡς ἀποκτενῶν.
8. Διδάσκουσι αὐτούς (πείθομαι, απρ) τοῖς νόμοις.
9. (εὐρίσκω, προσ. β' ενικό) τοὺς παῖδας, εἶπεν.
10. Οὐδεὶς τῶν βροτῶν ἄν.....(ἀπέρχομαι, ευκ.) πλοῦτον φέρων.
11. Ταῦτα μοι δοκοῦσιν οἱ πάλαι.....(παρεισάγω, απαρ.).
12.(παραλαμβάνω, προσ., β' ενικό) τὰ δῶρα τοῦ βασιλέως.
13. (ἀντιλαμβάνομαι, προστ. αορ.), σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.
14. (παρέχομαι, προστ. αορ.) Κύριε.
15. Μή (τρέπομαι, προστ. αορ.) ἐπὶ ῥαθυμίαν, ἀλλὰ σπεῦδε.
16. Ὅρῳ σε αποροῦντα, ποῖαν ὁδὸν (τρέπομαι, υποτ. αορ.).
17. Φοβούμεθα μή οἱ πολέμιοι (αἰρῶ, υποτ. αορ.) τὰς ναῦς .
18. Πολλοὶ εἰς τὴν ἀρχὴν ἀνελθόντες, υβρισταὶ καὶ ἀσεβεῖς (γίγνομαι, οριστ. αορ.)

B. Να γράψετε το β' ενικό πρόσωπο όλων των εγκλίσεων του αορίστου β' των ρημάτων: γίγνομαι, λανθάνω, πίπτω, ἔρχομαι

	Οριστική	Υποτακτική	Ευκτική	Προστακτική
γίγνομαι				
λανθάνω				
πίπτω				
ἔρχομαι				

Γ. Να γράψετε το β' πληθυντικό πρόσωπο όλων των εγκλίσεων του αορίστου β' των ρημάτων: λέγω, ὀρῶ ,πάσχω, ἁμαρτάνω

	Οριστική	Υποτακτική	Ευκτική	Προστακτική
λέγω				
ὀρῶ				
πάσχω				
ἁμαρτάνω				

Δ. Να γράψετε το γ' πληθυντικό πρόσωπο όλων των εγκλίσεων του Αορίστου β' των ρημάτων λαμβάνω, εὐρίσκω, τρέχω

	Οριστική	Υποτακτική	Ευκτική	Προστακτική
λαμβάνω				
εὐρίσκω				
τρέχω				